

Text Zdena Motyginová
Foto Magdaléna Straková
a archiv L. Smíškové

↪ Velmi stylově se v Záhořanech podařilo zrekonstruovat i stáj.

Má všechny výdobytky moderního chovu koní, a přesto na vás dýchne minulost. Zdobí ho obyčejné bobrovky, cihly a trámy, a přesto na vás působí nevšedně. Nachází se ne- daleko Prahy, a přesto vás přenesse na malebný venkov. Při pohledu na areál Statku Záhořany vás napadne: tady se určitě staví sen...

STATEK ZÁHOŘANY:

Místo, kde se podařilo PROPOJIT

↪ Z klubovny je pěkný pohled na jízďárnu.

↪ Malému Dominikovi zatím sice pomáhá tatínek, ale určitě již brzy přiloží ruku k dílu, nejen na traktoru...

↪ ...ale i v sedle.

➔ Tak přesně takto malebný areál najdete čtyři kilometry od sjezdu z dálnice D1 (Choceřady/Čerčany). Na druhou stranu dojedete za deset minut do Benešova.

➔ Záhořanský tým tvoří zleva jezdyně a trenérka Renata Marková, ošetřovatelka Stáňa Carnecká, Domísek, Aleš a Lenka. Bělouš se jmenuje Patrick LS (Catrick) a místní ho považují za jednu z nadějí stáje.

➔ PROFIL

Aleš DANĚK

- Začínal jako desetiletý na ponících v Chomutově, poté jezdil u M. Matějky.
- Absolvoval kladrubské učiliště, během studií pomáhal a sbíral zkušenosti ve stáji Bost B. Starnovského, kde působil také Petr Doležal.
- Po škole se staral o koně manželky Marcuse Fuchse ve Švýcarsku, poté pracoval ve stáji Wrbna. Jako mladý jezdec pod vedením p. Koudely získal 4. m. na MČR juniorů. Do této stáje jezdil trénovat i Aleš Opatrný a právě tam dostal nabídku, „která se neodmítá“, a kterou rád přijal a začal pro rodinu Opatrných pracovat.
- Po třech letech spolupráce s jezdcí jako Kamil Papoušek, Miroslav Šlechta, Roman Drahota, Jitka Opatrná a samozřejmě Aleš Opatrný z Hořovic přešel do Srnína k Janu Papouškovi. Zde dva roky trénoval s Jiřím Papouškem.
- Ze Srnína nastoupil do stáje V. Maláka ve Všetvicích, pracoval se S. Motyginem a později J. Papouškem, byl členem družstva startujícího úspěšně na MČR.
- Nyní má k dispozici hlavně mladé koně, na fotografii s jedním z nich, synem Arista Z.

HISTORIE S POKROKEM

Hledám vhodnou polohu

Ten sen si plní Lenka Smíšková se svým přítelem Alešem Daněkem, a to od chvíle, kdy našli inzerát na prodej Statku Záhořany: „Zpočátku jsme sice hledali něco menšího, ale už když jsme sem poprvé přijeli, nechtělo se nám odjíždět. Je tu klid, který působí dobře jak na lidi, tak na zvířata.“ Přitom statek se nachází nejen nedaleko domu Lenčiných rodičů, ale i sídla společnosti Fontana Watercoolers, jejíž je majitelkou. Ano, té vody Fontana, která podporuje již několik let jezdecký sport. Poloha areálu navíc umožnila, aby

se Lenka s Alešem z Prahy odstěhovali natrvalo, přestože původní plán takový nebyl.

Nový areál s patinou

Že se tady Lenka, Aleš a jejich malý syn Dominik nakonec usadili natrvalo, se nelze divit. Od roku 2010, kdy začala rekonstrukce, tu totiž vytvořili velmi příjemné místo pro sebe a své koně, a podle zaplňujících se volných boxů i pro další majitele a jejich koně. V obytné budově, která vznikla přebudováním prvorepublikové vily, mají byt nejenom domácí a jejich zaměstnanci,

ale slouží též jako penzion. A stejně jako u zbytku statku se při rekonstrukci dbalo na zachování původního rázu. „První zmínka o budově, kde nyní máme hlavní stáj s 21 boxy, pochází z roku 1420. Zhotovili jsme novou betonovou podlahu včetně odvodnění a kanalizace. Povedlo se nám zrenovovat cihlové klenby, cihly byly pečlivě očištěny, nově vyspárovány a opatřeny penetračním nátěrem. V budově je ideální klima pro ustájení koně, jakého v nově postavené stáji

➔ Srdce areálu tvoří jízdárna zleva i zprava lemovaná stájemi. Vzadu za větší stájí je další venkovní jízdárna a hned vedle stáje se začne stavět krytá hala. Pěkně se areál od roku 2011 změnil, co říkáte?

můžete jen těžko dosáhnout," pochvaluje si Lenka. Protější, menší stáj má kapacitu 8 boxů, sousedí se skladem sena a steliva. „Podařilo se nám zachovat původní krovy, některé trámy dostaly protězu, a i když nová krytina z bobrovky občas odhalí nějakou nerovnost, vůbec nám to nevadí, statek má svou patinu.“

Pokrok nezastavíš

Zachování historických elementů však nebrání tomu, aby byly do areálu zakomponovány vymořené dnešní doby. Žádná profesionální, a tedy ani záhořanská stáj se neobejde bez mycího boxu nebo solária, výběhů či jízdárny. Tady mají hned dvě, 20x40 a 40x60 m, obě s profesionálním povrchem a zavlažováním. Pro majitele koní je připraveno veškeré sociální zázemí včetně sedloven, šaten a sprch. V klubovně u jízdárny nezapomněli na kuchyňku, WC a krbová kamna, která hravě vytopí celou budovu. A mluvíme-li o vytápění, pak je určitě zajímavé i to v hlavní budově: „Po analýze získávání tepelné energie a s přihlédnutím k ekonomickým i eko-

logickým faktorům jsme zakoupili automatický kotel spalující biomasu. Toto řešení i přes vysokou pořizovací cenu šetří značné výdaje spojené s vytápěním.“

Stavbám není zdaleka konec

Tento rok dozná statek dalších změn. „Před zimou jsme už bohužel nestihli dodělat venkovní omítky, na jaře tedy bude celý statek opatřen novým nátěrem a barevně sjednocen," těší se Lenka. Aby trénink byl pro jezdce i koně pohodlnější, připravuje se v tomto roce výstavba kryté jezdecké haly a kruhové jízdárny. A své ovoce určitě přinese i další vášeň Lenky Smiškové, zahradničení. Jak to vypadá, na konci roku 2013 bude areál k nepoznání. . .

(Už) jezdí celá rodina

Lenka s Alešem se potkali díky koním. Je však velmi zajímavé pátrat po tom, jak klikaté cesty je svedly k sobě – zatímco Aleš začal jezdit už jako desetiletý klouček v Chomutově nejdříve na ponících a poté u Martina Matějky, a pracoval

v českých a zahraničních stájích, Lenka začala rekreačně jezdit až po dvacítce a koupí vlastního koně a sedla se ke koním připoutala „víc, než jsem kdy plánovala“. Nakonec je osud svedl do Všetec, kde si Lenka užívala zasloužený relax v sedle po náročném práci ve firmě a Aleš pracoval – a další jejich společné kroky jste vlastně mohli sledovat v tomto článku. Ve šlépějích rodičů jde i tříletý Dominik. Ten dostal od rodiny Pařenicovy bílého poníka Juráška a už pomaličku začíná jezdit. Přejme jim štěstí, protože tato rodina si svůj díl smůly už vybrala, nejen sérií rodinných úmrtí, ale i znovuzrozením Dominika po poloutopení v bazénu. A třeba si brzy v naší rubrice „Společnost“ přečteme, že Alešovo „holčička by se nám ještě hodila“ bylo vyslyšeno... ➔

➔ Zkrátka pro čtyřnožce i dvounožce je v Záhořanech připraveno největší pohodlí. A kdo chce, může místo chvilky ve společnosti koní trávit čas sportovním rybolovem ve společnosti čtyř vodníků. A pozor – každý z nich má svoji vrbu!

